

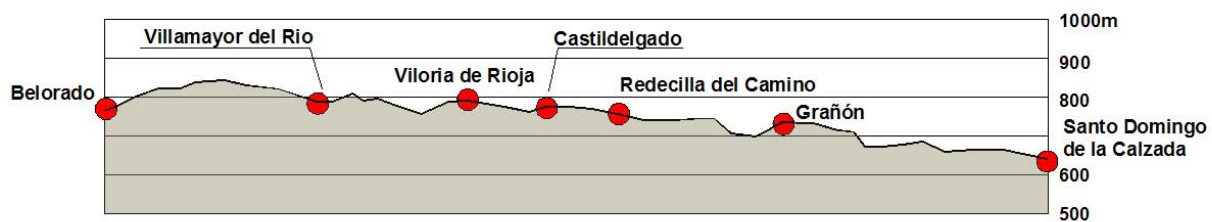
Santo Domingo - Belorado 6.5.

11. päivä: Santo Domingo - Belorado 6.5.to

	pop '09	alt(m)	km	km yht	klo	askelmittari
Santo Domingo (alb. Cofradio del Santo)	6780	638	0		7:15	0
Grañón	323	723	6.2	6.2	8:45-9:00	9700
Redecilla del Camino	133	741	3.8	10.0	9:50-10:10	15600
Castildelgado	59	770	2.0	12.0	10:40	17800
Vitoria de Rioja	50	801	2.1	14.1	11:10	20700
Villamayor del Río	58	810	3.3	17.8	12:00-12:30	25200
Belorado (alb. Caminante)	2172	772	4.7	22.1	13:45	32100

kuljettu 210.6 km
jäljellä 553.8 km

Aamulla heräsin myöhään, vasta 6:30. Monet vuoteet olivat jo tyhjillään. No ei muuta kuin vauhtia aamutoimiin. Kello 7:15 olin lähtövalmiina alberguen edessä. Ensin pitkä Calle Mayor ja pian senjälkeen tuli eteen silta. Se ylitti Rio Ojan, josta koko maakunta La Rioja on saanut nimensä. Kovin oli vaatimaton virta. Silta on alkuaan rakennettu 1000-luvulla, mutta kokenut monia muutoksia aikojen kuluessa. Nykyinen silta on vuodelta 1917. Silta on kuvattuna Santo Domingon vaakunassa.

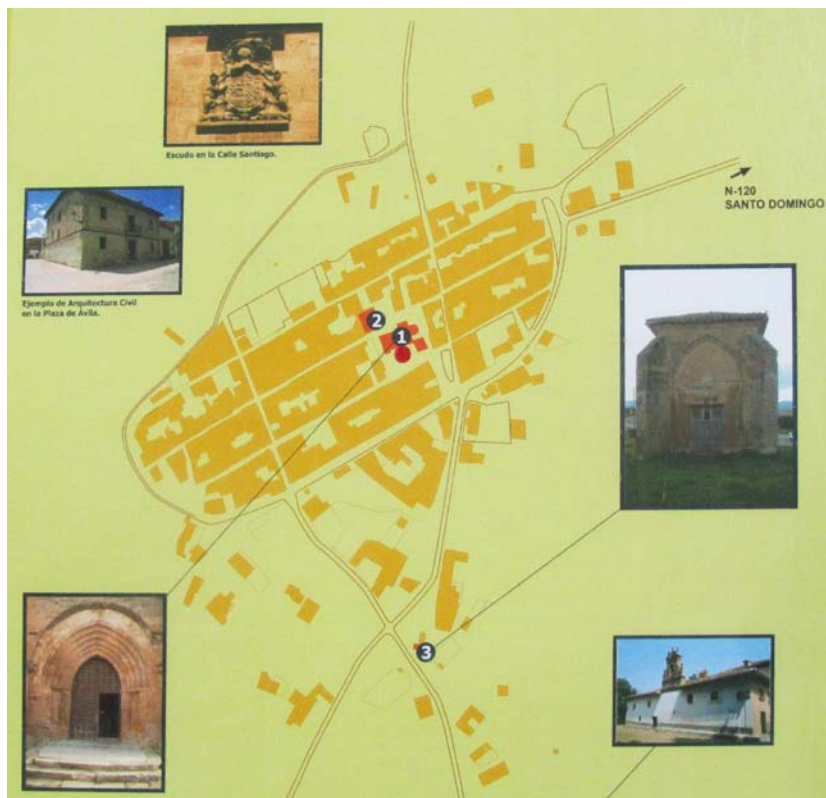

Aamuhämärissä ylitin Rio Ojan, joka oli vaatimaton joki. Vettä siinä oli vain nimeksi. Siitä huolimatta se on antanut nimensä koko maakunnalle.

Heti aamusta alkoi sataa ja oli kylmä ja tuulinen sää. Ensimmäiset 6 kilometria Grañóniin, ensimmäinen kylää päivän reitillä, oli raskas. Pahin tähän astisista. Pysähdyin haukkaamaan maitokahvia ja boccadilloa. Baarin vieressä oli kirkko. Siellä oli hämärää. Perältä löytyi myös kastemalja, 1100-luvulta. Oliko tämä kastemaljojen päivä. Pääkohde oli vielä edessä.

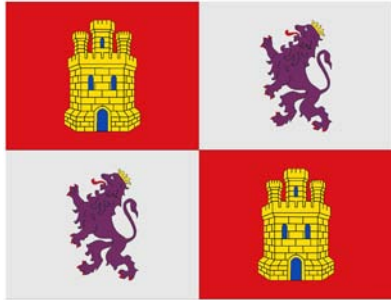
Kastemalja Grañonin Parroquial de San Juan Bautistan kirkossa

Grañónin Calle Mayor

La Riojan ja Castilla y Leonin maakuntien rajalla oli iso kartta caminon reitistä Santiagoon. Castilla y Leon jakaantuu vielä yhdeksään provinssiin. Saavuin nyt Burgosin provinssiin. Reitti kulkisi vielä myös Palencian ja Leonin provinssien kautta. Alla ollaan jo Castilla y Leonissa ja lähestymässä Redecilla del Caminoa.

Castilla y Leon

Burgos

REDECILLA DEL CAMINO

Calle Mayor, Virgen de la Callen kirkko näkyy edessä oikealla

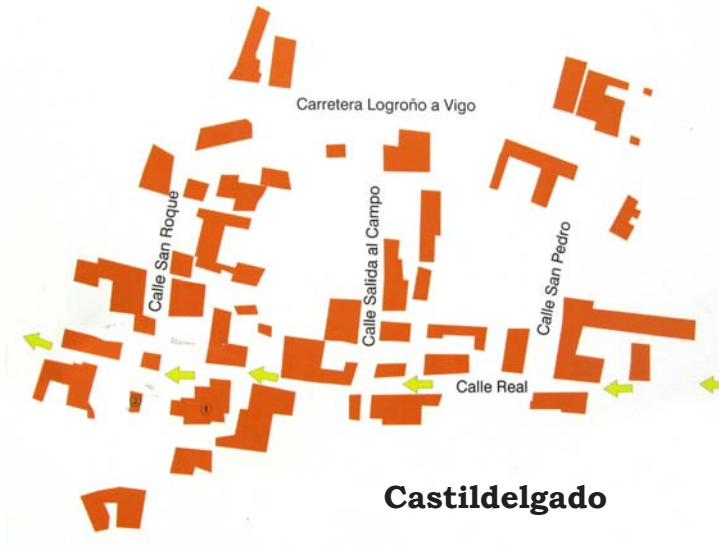
Eräs matkani pääkohteista oli Redecilla del Caminossa. Siellä oli Virgen de la Callen kirkossa tunnettu 1100-luvulta peräisin oleva kastemalja. Ensimmäisen kerran se tuli tietooni Tuula Lehtosen kirjasta "Kävelen Santiago de Compostelaan" jossa hän kertoi pienen syrjäkylän ihastuttavasta aarteesta. Kirjassa oli myös kuva kastemaljasta. Seuraavan kerran näin sen Tapani Tukiaisen kirjan "Kivipallo, matkalla pyhiin" kannessa. Aamulla ennen Redecillaa, hän jo miettii roomaanisen kauden harvinaista taideteosta, Jaakobin tien kauneinta. "Mutta oliko kirkko tänään auki? Hyvä jos caminon varrella olevista kirkoista oli päässyt sisään edes puoleen tai ehkä joka kolmanteen. Ovien oli tällä kertaa pakko olla auki. Yksinkertaisesti!" Tulostaan kirkkoon hän kertoo: "Riisumatta rinkkaa työnnyin vettä valuvana sisälle. Vaikka kirkkosalissa paloi vain muutama kynttilä, tavoitin vasem-

malta oven viereisestä kappelista välittömästi etsimäni. Kastemalja oli vielä suurempi, vaaleampi ja kauniimpi kuin olin valokuvan perusteella osannut odottaa. Uskomatonta!”

Kastemalja pyöri mielessäni, kun lähestyin kirkkoa, mutta ovi oli kiinni. Suuri pettymys valtasi mieleni. Kiersin koko kirkon, mutta toista ovea ei ollut. Palasin vielä pääovelle. Kiinni oli. Ajattelin jo, että se nyt sitten jäi näkemättä. Siirryin hieman edemmäksi ottaakseni valokuvia Calle Mayorista molempiin suuntiin. Sitten yllättäen kirkon takaa ilmestyi mies iso avain kädessään ja meni kirkon ovelle. Onneksi en lähtenyt puoli minuttia aikaisemmin jatkamaan matkaan. Ovi avautui ja mies otti hälytyslaitteet pois päältä ja niin pääsin sisään kirkkoon. Heti vasemmalla se oli, kalteiden takana. Otin siitä parikymmentä kuvaa, jotta varmasti ainakin joku onnistuisi. Enemmän olisi pitänyt ottaa. Maljan ulkopinta oli kuin rakennuksen julkisivu lukuisine ikkunoineen ja torneineen. Mitä lieene ollut mielessä tekijällä 900 vuotta sitten. Kuinkahan moni vaeltaja on katsellut sitä vuosisatojen kuluessa. Siinä se joka tapauksessa oli ehjänä, yhdestä kivistä veistettynä, tuo harvinainen taideteos. Jalusta muodostui kuin kuudesta pyöreästä kannatin pilasterista. Mikä tarkoitus lieene ollut rautaisella renkaalla, joka oli kiinnitetty maljan yläreunaan? Kastemaljan väri ei näissä kuvissa pääse oikeuksiinsa. Se oli muistini mukaan paljon vaaleampi

Kuvia Castildelgadosta. Yllä vasemmalla kylä häämöttää näköpiirissä. Pääkatu on tietysti Calle Mayor. Alla Iglesia de San Pedro.

Seuraava kylä, Vitoria de Rioja, oli kahden kilometrin päässä. Nimi viittasi Riojaan vaikka oltiin jo Castilla y Leonissa. Alla kylän kirkko.

VITORIA DE RIOJA

Yllä matkalla Vitoriasta Villamayoriin. Alla Villamayorin kylä, jossa poikkesin kahville. Ylitäessäni valtatieä olin jäädä rekan alle. Niitä meni molempiin suuntiin juuri silloin useita. Vasemmalla ravintola ja oikealla sen mainos naapuritalon seinässä.

Oikealla Iglesia de Santa Maria. Sen vieressä oli yksi kaupungin albergueista. En kuitenkaan yöpynyt siinä vaan albergue Caminantessa, joka oli sadan metrin päässä. Alla keskustorin reunalla sijaitseva San Pedron kirkko.

Kirkon oven yläpuolella oli suojeliija. Alla torin varren arkaadeja.

Yllä alberguen Caminanten sisäänkäynti.
Alla näkymä uudemmassa Beloradosta.

ALBERGUE CAMINANTE

Habitaciones individuales con baño

capacidad 22 plazas

6 duchas

4wc

lavadora

comedor

patio amplio descanso

menú y desayuno peregrinos-casero

c/mayor nº36
tlf:656873927

en el casco viejo
BELORADO (BURGOS)

5€

Ermita de Nuestra Señora de Belen. Kirkko, joka piti hakea.

Villamayor del Rion kylän läpi kulki vilkkaasti liikennöity tie. Rekkoja meni molempiin suuntiin. Jäin keskiviivalle rekkojen väliin, mutta onneksi toisen kaistan kuski pysäytti autonsa ennen minua. Juoksin kaistan yli ja nostin kättä kiitokseksi. Kuski pudisti päätään, mutta nosti sitten kättään vastatervehdykseen. Loppumatka, noin 5 km, olikin jo mukavampi kävellä pilvipoutaisessa kelissä. Ennen Beloradoa tuli vastaan henkilöauto, joka jakoi mainoksia 22-paikkaisesta alberguen Caminantesta. Sitä ei löytynyt Confraternity of Saint James'in opaskirjan 2010 painoksesta. Meninkin sinne. Olin ensimmäisiä päivän tulijoita. Paikka oli ihan ok. Maksu oli 5 euroa. Siellä sai myös illallisen (10 e) ja aamupalan (3 e). Internettiä ei tosinollut. Kävin kävelemässä ja kuvailemassa. Ostin kortteja kioskis-

Caminanten sello

ta. Myyjä meinasi ottaa 4.60, mutta kun jäin ihmettelemään, hinta olikin 1,20. Olin lähettänyt 1,5 vuotiaalle

tyttärenpojalleni kuvakortin jokaisesta yöpymispaikasta. Nyt valikoima oli aika laiha. Paras kortti kuvasi kirkkoa, jota en ollut vielä edes nähnyt. Alberguen tiskillä kysyin, missä kortin kirkko sijaitsi. Vastaus oli pitkä espanjan kielinen selostus, josta en ymmärtänyt sanaakaan. Menin uudestaan sanakirja kourassani kysymään. Esta lejos? Hän kirjoitti pöytään sormella 300m ja näytti vielä kädellään suuntaa. No löytyihän se Ermita de Nuestra de Belen sieltä pienen etsiskelyn jälkeen. Eihän sitä nyt sellaista korttia kehtaa lähettää, jonka kohdetta ei ole edes nähnyt. Illallisella klo 19 istuin kolmen belgialaisen ja yhden italialaisen kanssa samassa pöydässä. Yksi bel-

gialaisista osasi englantia. Palvelu oli hyvä. Ruokalajivaihtoehdot tuotiin näytille ennen valintaan. Sitten nukkumaan. Yöllä, kun heräsin, joku kuorsasi kovaäänisesti, jossain toisella puolella huonetta. Joku huusi hermostuneena jotain espanjaksi. En sitä ymmärtänyt, mutta voin kuvitella mitä. Onneksi nukahdin pian uudestaan.

Belorado

